

Čís. 14445.**K § 42 j. n.****Vyslovení zmatečnosti řízení a odmítnutí žaloby k návrhu ministerstva spravedlnosti, ježto byl spor veden jen na oko.**

(Rozh. ze dne 14. června 1935, Rv I 1550/31).

Ve sporu žalobkyně firmy Josef S., textilní závody ve Dv. K. proti žalovanému Josefu K-ovi v N. P. o nekalou soutěž bylo žalobě vyhověno soudy všech tří stolic, nejvyšším soudem rozhodnutím ze dne 5. dubna 1932, Rv I 1550/31 (sb. n. s. čís. 11540). Obě strany na to doznaly, že spor vedly pouze na oko, by seznaly právní názor soudů v řešené otázce, jež má hospodářský význam pro žalující firmu.

Nejvyšší soud k návrhu ministerstva spravedlnosti vyslovil zmatečnost řízení a žalobu odmítl.

Důvody :

Hledíc k uvedenému doznání stran postrádalo řízení reálného skutkového základu. Takový spor fingovaný není občanskou věcí právní podle § 1 j. n., kteréžto zákonité ustanovení předpokládá skutečný spor mezi stranami, tedy žalobní nárok, jenž jediné jest předpokladem procesuálního nároku na právní ochranu. Strany nemohou se dovolávat činnosti řádných soudů jen pro rozhodnutí otázek akademických. Nelze připustiti, aby soudy beztoho přetížené, byly obtěžovány věcmi, k jejichž vyřízení nejsou nijak povolány. Řádné soudy rozhodly tudíž o věci, která nebyla občanskou právní věcí, jejíž rozhodování podle ustanovení jurisdikční normy jest odňato řádným soudům a návrhu ministerstva spravedlnosti bylo proto dle § 42 j. n. vyhověno.

Čís. 14446.**Zmocnila-li manželka manžela, by ji zastupoval při jednání před rozhodčím soudem, a manžel vrátil plnou moc hned po jednání, nemohl nálezh rozhodčího soudu býti doručen manželce s účinkem pro manželku.**

(Rozh. ze dne 14. června 1935, Rv I 1582/33.)

Prvý soud zrušil k žalobě žalobkyně rozhodčí výrok učiněný v jejím sporu s Arnoštem W-em. Důvody: Žalující zmocnila svého manžela Viléma K-e, aby ji při jednání před rozhodčím soudem zastupoval, a udělila mu také písemnou plnou moc. Vilém K. žalobkyni na základě daného jemu zmocnění před rozhodčím soudem zastupoval až do posledního jednání. Po tomto jednání však plnou moc své manželce vrátil. Tím smlouvu zmocňovací vypověděl a zmocňovací smlouva byla dle § 1021 obč. zák. zrušena; teprve za čtvrt roku na to doručen byl Vilému K-ovi nálezh rozhodčího soudu. V té době Vilém K. nebyl již zmocněncem své manželky a vůbec se svojí manželkou se nestýkal a s ní nemluvil. Žalující dověděla se o nálezu rozhodčího soudu a nálezh jí byl vydán te-

prve v měsíci dubnu 1929 při příležitosti odjezdu Viléma K-e do sanatoria. Sporno jest, zdali žaloba byla podána ve lhůtě § 596 c. ř. s. stanovené, totiž do 3 měsíců ode dne doručení rozhodčího nálezu. Tato lhůta byla dodržena, neboť byl-li výrok rozhodčího soudu sdělen a doručen žalující teprve v měsíci dubnu 1929, byla žaloba, podaná 2. května 1929, podána v zákonné lhůtě. Věcně je žalobní nárok oprávněn podle § 595 č. 3 c. ř. s. O d v o l a c í s o u d nevyhověl odvolání. D ů v o d y: Skutečnostmi prvním soudem zjištěnými vyvrácen je názor odvolatelův, že nález rozhodčího soudu byl doručen Vilému K-ovi platně též pro manželku žalobkyni. První soud uznáv, že žaloba byla včas podána a že vyhotovení nálezu žalobkyni doručeného mělo býti podepsáno všemi rozhodci, právem prohlásil nález za neúčinný.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y :

Ježto Vilém K. byl žalobkyní zmocněn toliko k tomu, aby ji při stání zastupoval, nemohl nález rozhodčího soudu platně býti doručen jemu s účinkem také pro žalobkyni. Dlužno proto lhůtu § 596 odst. 2 c. ř. s. počítati ode dne, kterého žalobkyně nabyla vědomosti o důvodu odporování. Tak se stalo v měsíci dubnu 1929, pročez žaloba ze dne 2. května 1929 byla včas podána. Zástupčí moc manželova dle § 91 obč. zák. nenahraňuje plnou moc procesní ve smyslu § 31 c. ř. s. Manžel není zákonným zástupcem manželčiným s oprávněním zákonného zástupce osoby nesvéprávné, a lze proto jeho zmocnění ve sporu posuzovati jen dle ustanovení platných pro jiné zmocněnce, kteří nejsou advokáty, tedy dle obsahu plné moci a podle předpisů občanského práva (§ 33 odst. 2 c. ř. s.

Čís. 14447.

§ 18 (2) zák. o ochr. nájemníků ve znění vyhlášky min. soc. péče čís. 62/34 Sb. z. a n.

Zřeknutím se »předem« jest vzdání se nějakého nároku, jež se stalo před splněním nebo nejpozději při plnění slíbené úplaty.

(Rozh. ze dne 14. června 1935, Rv I 568/35.)

Podle tvrzení žaloby vydal žalobce žalovanému podle smlouvy ze dne 26. ledna 1928 dva směnečné akcepty, znějící celkem na 40.000 Kč za to, že žalovaný uvolní byt jemu žalobcem pronajatý. Byt byl žalovaným vyklizen dne 15. března 1928. Opíraje se o ustanovení § 20 zák. o ochr. náj. čís. 44/28 sb. z. a n., domáhá se žalobce na žalovaném vrácení poskytnuté valuty pokud se týče vrácení směnek. P r v ý s o u d uznal podle žaloby. O d v o l a c í s o u d žalobu zamítl. D ů v o d y: Žalobce podepsal prohlášení, jímž se zříká nároku žádati plnění zpět a to v době, kdy již byly podepsány obě směnky. Jest zkoumati, zdali tímto jednáním žalobce se vzdal nároku na vrácení toho, co bylo plněno, a dále zdali toto vzdání se jest dle § 20 cit. zákona přípustné a platné. Že žalobce se vzdal nároku, o tom vzhledem k jasnému znění prohlášení ne-